

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Miután az író eltávozik

Az író-olvasó találkozók hatása a könyvtárban

Szerző:

Cím:

Forrás: *Élet és Irodalom,*

1962. jún. 16.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

OSZTÁLYOZÁS

Tárgy

021.62

Hely

(439 Bp6)

Idő

1962.

Személy

Helyszám

28. sz. fiók

A KÖNYV PIROS BE-TÜS HETE az írók imponáló „krajzásának” jegyében feltétlenül lenne elkészíteni a lezajlott író-olvasó találkozók pontos statisztikáját. Ezen a héten több író neve került a rendezvények meghívóira, mint versek, novellák és cikkek alá. A „belső konfliktusok” úgy jelentkeztek, hogy esetleg három egy időpontra szóló meghívásból melyik kettő kell udvariasan elhárítani. A szárnyaló írói fantáziát pedig gyakran az tette próbára, hogy miképpen lehetne a késő estébe nyúló pesti alkút után másnap délelőtt időben érkezni a szülőváros író-olvasó találkozójára.

Az eseménysorozat lezajlott. A könyvterjesztés elkészítette jelentését a könyv-árusításról, az írók megírták beszámolóikat élményeikről. Az olvasó egyetért velük, ha megdöbben az esetleges szervezési baklövésüket, vagy a túlszervezés kínos jeleit. Az írói hirdadások legtöbbszörében az örömet, a jó emlékeket olvassa ki. A jegyzetfüzetek megteltek az okos vagy kedvesen naiv, a meglepő irodalmi tájékozottságról tanúszkodó vagy meglekésztően „rázós” kérdésekkel. Emlékként a virágcsokor mellé csillogó tekinteteket, a meghatározó érdeklődés nyilatkozásait, a becsülés sok-sok jelét hozták magukkal.

AZ ÍRÓ-OLVASÓ TALÁLKOZÓ, az író számára a hivatalos köszönőszavakkal vagy az ezt követő dedikálásokkal ér véget. A találkozó hatása azonban csak ezután kezdődik. Köz-helyszerű könyvtárosi tapasztalat, hogy a találkozó után az író műveinek forgalma rohamosan felszökik. Művei az előjegyzett könyvek közé kerülnek, mert a meglévő példányszámmal nem is lehet az igényeket kielégíteni. Ilyen gyorsan terjedő olvasói érdeklődés természetesen megfigyelhető akkor is, ha rádióban vagy a televízióban adnak elő egy-egy jól sikerült verset vagy regényrészletet. A kétféle élmény könyvkölcsönzési hatása mégsem ugyanaz. Az előbbi esetben az író adott regényét vagy versét keresik izgatottan, az író-olvasó találkozó után az illető író művei, az írói életút kezdő érdekelné az olvasót.

A találkozóztól kezdve a résztvevők többsége gondos figyelemmel kíséri az író munkásságát. A *Simon István*nal való tavalyi találkozás óta hányszor újságtolták örömmel könyvtárunk ifjú olvasói, amire lapokban, rádióadásokban figyelhettek

fel: most éppen hová utazott, mit írtak róla, hol jelent meg és milyen a legújabb verse stb. Az érdeklődés meglehetősen ilyen esetben már a személyes ismeretség tudata hevíti. A költőből, íróból a *költőmmé, írómmá* válás folyamata indul meg. Az író-olvasó találkozók magyarázzák sok esetben, hogy a könyvtáraknak kialakulnak saját „sztárjai”, a legkevesetbbször könyvek. Így lett a tavalyi könyvheti rendezvény óta az úpesti Szabó Ervin Könyvtár „házi költő”-je *Váci Mihály*. Az olvasókkal való többszöri találkozás révén váltak hiánycikké *Timár Máté* könyvei a Mester utcai könyvtárban.

A találkozó hatása olykor a legváratlanabb formában szökik felszínre. A 28. számú Szabó Ervin Könyvtár nemrégiben tartott irodalmi fejtörőjén hangzott el a kérdés: „Milyen irodalmi vonatkozásai vannak Kaposvárnak?” Egy lelkes középiskolás mindjárt Csokonai után kiáltotta *Takáts Gyula* nevét. A fejtörő vezetője látható meglepetéssel és elismeréssel nyugtázta a választ, a könyvtáros pedig szeretné, ha *Fodor András* hallotta volna ezt. Ő beszélt ugyanis egy éve, a fiatalokkal való találkozásakor, meleg szavakkal kaposvári költő-tanáráról.

NÉHA ELMONDJÁK a résztvevő írók — s bizonyára nemcsak udvariasági gesztusként —, hogy a találkozókon ők is kapnak valamit az olvasóktól: az eszmecserekből indítékokat, elgondolásaik igazolását, vagy bátorító rokonszenvet. A könyvtári tapasztalat ehhez még hozzáteheti, hogy amit leginkább kapnak, azt már csak a könyvtárosok érzékelhetik, miután az író eltávozik: az író iránt felébredt érdeklődés elmélyülését és tartósságát, munkásságának személyes ismerős-ként való figyelemmel kísérését, az új műveit fogadó látás várakozást.

Az úpesti Szabó Ervin Könyvtár könyvtárosai örömmel mondhatják ezt a hozzájuk látogató íróknak: a találkozások sorrendjében: *Bárany Tamásnak, Szalay Lenkének, Rónaszegi Miklósnak, Földes Péternek, Berda Józsefnek, Simon Istvánnak, Váci Mihálynak, Fodor Andrásnak, Gerelyes Endrének, Hárs Györgynek*, s az idej könyvhét keretében tartott *Élet és Irodalom* est résztvevőinek: *Dobozy Imrénének, Garai Gábornak, Nemes Györgynek, Simon Istvánnak* és *Tatay Sándornak*.

GÖNCZI IMRE